

ยาเสพติดกับโรคจิต

ยาเสพติดมีผลต่อผู้ติดยา โดยก่อให้เกิดอาการผิดปกติทางจิต ดังนี้

• ความผิดปกติด้านความคิด

แสดงออกโดยมีอาการหลงผิด คิดว่ามีคนคอยปองร้าย เกิดความหวาดระแวงอย่างรุนแรง หรือคิดคนเดียว เป็นคนสำคัญผิดธรรมดา เช่น หลงผิดว่าเป็นคนใหญ่คนโต มีความสามารถพิเศษ อาทิ พูดกับสิ่งของวัตถุได้ ฯลฯ

• ความผิดปกติด้านอารมณ์

แสดงออกโดยมีความรู้สึกกลัว วิตกกังวล โดยไม่มีสาเหตุ หรือไม่สมเหตุสมผล หงุดหงิดฉุนเฉียวง่ายกว่าปกติ มีอารมณ์โกรธรุนแรง ไม่สามารถยับยั้งใจได้ เป็นเหตุให้เกิดการทะเลาะวิวาท ทำร้ายผู้อื่น แต่บางรายซึมเศร้า คิดว่าตนเองไร้ค่า คิดอยากตาย เป็นต้น

นอกจากนี้ยังพบความผิดปกติในด้านการรับรู้ แสดงออกโดยมีอาการเห็นภาพหลอน หูแว่ว และผิดปกติในด้าน**สติสัมปชัญญะ** แสดงออกโดยมีอาการกระวนกระวาย พลุ่พลุ่สั่น หวาดกลัวต่อภาพหลอน ไม่มีสมาธิ ขุนง

อาการทางจิตเหล่านี้ นอกจากทำให้ผู้ติดยาไม่สามารถดำเนินชีวิต เรียนหนังสือ และทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างปกติแล้ว ยังก่อความเดือดร้อนแก่คนใกล้ชิด และคนอื่น ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องช่วยกัน ป้องกันและเฝ้าระวังไม่ให้มีผู้แพร่ยาใหม่เกิดขึ้น ส่วนผู้เสพ/ติดต้องได้รับการบำบัดรักษาเพื่อให้ลดละเลิก ก่อนที่จะเป็นภัยอันตรายต่อไป

ยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากในปัจจุบัน

ยาเสพติดมี 4 ประเภทโดยแบ่งได้ตามการออกฤทธิ์ ได้แก่

กตประสาท

ฝิ่น

เฮโรอีน

สารระเหย

หลอนประสาท

LSD

ยาเค

เห็ดขี้ควาย

กระตุ้นประสาท

ยาบ้า

กระท่อม

ไอซ์

ผสมผสาน

กัญชา

ยาอี

แต่ในปัจจุบัน

ยาเสพติดประเภท

กระตุ้นประสาทเป็นกลุ่มยาเสพติด

ที่แพร่ระบาดอย่างมากที่สุด

ได้แก่

กลุ่มยาบ้า และ ไอซ์

ยาบ้าและไอซ์ เป็นยาเสพติดกลุ่มเดียวกันคือ มีสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนที่ใช้เพื่อรักษาความผิดปกติของระบบประสาท โดยต้องอยู่ในความดูแลของแพทย์อย่างใกล้ชิด เนื่องจากมีฤทธิ์ข้างเคียงที่อันตราย แต่ในที่สุดสารเคมีนี้ก็ถูกนำไปใช้ในทางที่ผิดจนกลายเป็นสารเสพติดอันตราย

ยาบ้า

ไอซ์

ยาบ้า ประกอบด้วยเมกแอมเฟตามีนผสมผงแป้ง กลิ่น สี เพื่ออัดเป็นเม็ด และจับปนด้วยสารเคมีอื่นๆ เพื่อให้เกิดการเมา เช่น คาเฟอีน ยาฆ่าแมลง สารหนู ฯลฯ ดังนั้น ผู้เสพจะได้รับพิษร้ายทั้งจากแอมเฟตามีน และสารเจือปน

ไอซ์ เป็นผลึกเมกแอมเฟตามีนจึงมีสารปนเปื้อนน้อยกว่ายาบ้า ผู้เสพจะได้รับพิษร้ายจากเมกแอมเฟตามีนรุนแรงกว่ายาบ้าถึง 8-10 เท่า แต่ปัจจุบันมีการสร้างความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับไอซ์ ว่า เสพแล้วจะทำให้ผิวขาว สวย หุ่นดี ทำให้เกิดการแพร่ระบาดมากขึ้น

กระท่อม และ สี่คูณร้อย

กระท่อม

4 คูณ 100

เป็นพืชใช้ใบเป็นสิ่งเสพติด มีสารโมโรจายีน ที่มีฤทธิ์กระตุ้นประสาท ยังมีความรู้สึกเจ็บปวด จึงมีการนำไปกินเพื่อให้งานกลางแจ้งเพราะ กบแดดได้งาน มีฤทธิ์ยับยั้งการหดตัวของลำไส้ การหลั่งกรดในกระเพาะอาหาร จึงมีการนำไปใช้ เป็นยาพื้นบ้านเพื่อหยุดอาการท้องร่วง แต่หากกินปริมาณมากจะทำให้เกิดอาการเมาเมา เมา จึงมีการนำไปใช้ในทางที่ผิด และถูกจัดเป็นยาเสพติดให้โทษที่เป็นภัยต่อสังคม

เป็นการนำใบกระท่อมมาหุงต้มกับวัตถุดิบอื่นๆ ที่มีสารเคมีที่มีฤทธิ์ต่อระบบประสาท เช่น ยาแก้ไอ ยาก่อนประสาท หรือวัตถุอื่นๆ ที่ทำลายระบบประสาท เช่น ยาพิษ ยาพิษ สารฟลูออเรสเซนต์ (จากหลอดไฟ) น้ำยาซักผ้าขาว ฯลฯ แล้วปรุงรสรสชาติด้วยผลไม้สดจนได้เป็นของเหลวที่ใช้เสพสร้างความมึนเมาและมีชื่อเรียกอื่นๆ ต่างกันไป เช่น วนุกูล แผลคูณร้อย อวดาร เป็นต้น ซึ่งนับว่าเป็นอันตรายต่อผู้เสพเป็นอย่างยิ่ง

ผลต่อผู้เสพกระท่อมและสี่คูณร้อย

1. ผลต่อร่างกาย อ่อนเพลีย แขนขาอ่อนแรง นอนหลับ หัวใจเต้นช้า ปากแห้ง ท้องผูก เบื่ออาหาร น้ำหนักลด ซึมเศร้า นอนไม่หลับ ผิวหนังจะดำเกรียมลักษณะเหมือนถูกแดดจัดเผา หากหยุดเสพจะมีอาการกำเริบเมื่อกระตุก ปวดตามกระดูกและตามข้อ
2. ผลต่อระบบประสาท มึนชา คิดอ่านช้าลง จำอะไรไม่ค่อยได้ หลงลืมง่าย มีศีรษะ เวียนเวียนบ่อยๆ มีอาการผิดปกติของระบบประสาทอัตโนมัติ เช่น หัวมืด น้ำตาไหลเหมือนง่วงนอน รู้สึกหิว หัวใจเต้นแรง รู้สึกเหมือนเป็นไข้ ร้อนๆหนาวๆ สั่น
3. ผลต่อจิตใจ ซึมเศร้า อ่อนเพลีย ไม่อยากทำงานหรือทำอะไรเลย หดหู่เศร้าหมอง ไม่แจ่มใส รู้สึกไม่สบายเหมือนกำลังเจ็บป่วย
4. ผลต่อพฤติกรรม หงุดหงิดไม่ฟังๆ รู้สึกเครียด วิตกกังวล กระสับกระส่าย กระวนกระวาย ไม่สามารถผ่อนคลายได้

ผลต่อผู้เสพยาบ้าและไอซ์

1. ผลต่อร่างกาย ทรุดโทรม ใจสั่น หลอดเลือดอุดตัน ความดันโลหิตสูง หัวใจเต้นเร็วผิดปกติ ทำลายหลอดเลือดในสมอง ระบบการหายใจมีปัญหา ในกรณีไอซ์ ผิวหน้า จะแห้งเสีย และเป็นผลได้ง่าย เพราะหลอดเลือดเปราะบาง ใบหน้าจะแก่กว่าวัย
2. ผลต่อระบบประสาท ถึงเครียด แต่เมื่อหมดฤทธิ์ยาจะมีอาการประสาทหลอน การตัดสินใจช้า และผิดพลาด หากใช้ขนาดจะทำให้สมองเสื่อม ทำลายระบบการหายใจทำให้หมดสติและถึงแก่ความตายได้
3. ผลต่อจิตใจ ซึมเศร้า กลายเป็นโรคจิตชนิดหวาดระแวงมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป เช่น หวาดหวั่น หวาดกลัว ประสาทหลอน ซึ่งหากเกิดขึ้นแล้ว อาการจะคงอยู่ตลอดไป แม้ช่วงที่ไม่ได้เสพยาก็ตาม
4. ผลต่อพฤติกรรม กระวนกระวายใจ ก้าวร้าวขึ้น เมื่อรวมกับโรคจิตชนิดหวาดระแวง คิดว่าจะมีคนมาทำร้าย มักจะทำร้ายผู้อื่นก่อน

